

HELGER, lat. *H e l g e r u s*, mn.

Odat. (1000-t.) ack. **hailkaiR** Fv 78,1983, s. 225 i runinskr. från S:t Hans k:oruin, Visby (gravhäll) – **1335** oviss dag dativ *Helgero in Vyby Skurnsteen* DS 4 s. 409 kh. i Viby, Ög., får befallning att bannlysa äbp – **1362** 16/7 (lat.) *Heligerus Aurifaber* DS 8 s. 204 bg. i Sthlm, sgv.; 1366 21/1 *Helgher Gulsmi-dher* DS 9 s. 11 har koppar i fordran – **[1452]** 8/6 (avskr. 1463) *Oleff Helgersson* BGG s. 313 mdl. av S:ta Gertruds gille, Sthlm. ⊕

Anm.: Möjl. hith.: **[1456]** 16/5 (avskr. 1463) *Algut Helgensson* BGG s. 314 mdl. av S:ta Gertruds gille, Sthlm.

Svenskt namn, bildat av den vanliga efterleden fvn. *geirr* 'spjut' och den i Norden ovanliga förleden fvn. *heill* 'lycka', 'lycklig'. Möjl. att sammanhålla med fty. *Heilker* (Fm 1 sp. 728). Beläggen 1362 och 1452 kan möjl. avse HOL(M)GER (jfr DGP).